

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

undervisning og beskæftigelse, men dette spørgsmål er af en noget anden art. Det, som jeg har villet, er at henstille til undervisningsministeren at tage sig af det langvarigt syge barn i den undervisningspligtige alder.

Nina Andersen: Da den højtærede udenrigsminister den 30. oktober talte her i salen i anledning af forespørgslen om den seneste tids internationale forhandlinger og Danmarks udenrigspolitiske stilling, var der i talen et afsnit om hjælpen til de såkaldte underudviklede lande, som jeg var meget interesseret i og egentlig gerne med det samme ville have gjort et par bemærkninger om. Jeg var imidlertid klar over, at det var andre afsnit af den højtærede udenrigsministers tale, som ville beherske debatten, og det er årsag til, at jeg i dag under finanslovdebatten gør følgende bemærkninger.

Den højtærede udenrigsminister nævnte en række planer, som det af regeringen nedsatte udvalg har arbejdet eller arbejder med; det drejede sig om kursus i andelsvirksomhed, kursus vedrørende kooperative boligspørgsmål og endelig planer om et kursus på Teknologisk Institut, et kursus af teknologisk karakter. Det er altsammen vigtige planer, det er opgaver, som vort land netop har betingelser for at løse.

Det forekommer mig imidlertid, at der er endnu et område, på hvilket man fra dansk side kunne gøre en betydningsfuld indsats, og det så meget mere som det tager direkte sigte på at hjælpe menneskene. Det er jo udmærket at skabe en bedre teknik, det er udmærket at give uddannelse i administration, men menneskene er dog det, som det først og fremmest kommer an på, og jeg tænker her på, at vi kunne hjælpe med til uddannelsen af et teknisk hjælpepersonale på det sundhedsmæssige område. Danmark har allerede på sundhedsområdet gjort en indsats, først med vaccination mod tuberkulose og senere derved, at der her i landet er uddannet tuberkuloselæger og narkoselæger, det sidste er sket for verdenssundhedsorganisationen. Det er et udtryk for, at man altså også fra international side finder, at Danmark er et egnet land til en sådan uddannelse. Det er begrænset, hvad man på et kort åremål kan uddanne af læger, og det er derfor min overbevisning,

at de læger, som er uddannet her, og som er rejst til deres hjemland i Østen, ville være i stand til at udnytte deres viden og kunnen bedre, hvis de havde det nødvendige tekniske hjælpepersonale, altså sygeplejersker og jordemødre; hvis de havde dette personale, ville de være fri for at bruge deres tid og kræfter på arbejde, som lige så godt kunne udføres af et sådant personale, og det vil sige, at den begrænsede stab af læger, som man kan uddanne, ville være i stand til at udføre et større grundlæggende arbejde derude, end de er i stand til nu. Jeg tror, vi tør sige, uden at det virker som utidig selvros, at den danske uddannelse af sygeplejersker og jordemødre ligger i topklassen, og hvis man tog en sådan opgave op, ville den ikke være forbundet med store omkostninger eller med valutaforbrug. Den højtærede udenrigsminister nævnte, at man beskæftigede sig med andre planer, men at de ville være forbundet med store omkostninger. Her ligger en opgave, hvortil vi har hospitalerne her i landet, vi har dem, der kan uddanne det pågældende personale her i landet, vi har danske trafikmidler, som går på Østen, og man skulle, som jeg sagde før, være i stand til uden store omkostninger at uddanne et sådant personale, som kunne virke derude, og som også kunne virke som instruktions-sygeplejersker og i det hele taget give instruktion i teknisk hjælpearbejde på det sundhedsmæssige område.

Jeg vil derfor henstille til den højtærede udenrigsminister at foranledige, at spørgsmålet om uddannelse i Danmark af sygeplejersker og jordemødre indgår i planerne for Danmarks tekniske hjælp til de underudviklede lande.

Andreas Hansen: I lørdags, den 8. november, blev det i pressens radioavis meddelt, at Bonn-regeringen ville forøge valutatilføringen for turistrejser i udlandet, og at dette særlig ville komme Holland og Danmark tilgode. Dersom dette skridt fra den tyske regering skal få nogen betydning for Danmark, bliver det sikkert nødvendigt, at det danske justitsministerium ophæver invitationsbestemmelsen med hensyn til tyske statsborgeres indrejse her til landet. Jeg vil derfor gerne benytte lejligheden til at spørge den højtærede justitsminister, om tiden ikke nu er inde til ophævelse af invitations-